

Bestseller Sunday Times

Šťastné až naveky

Čo keby
ste v živote
mohli začať
od piky?

MILLY JOHNSONOVÁ

*Šťastne
až naveky*

MILLY JOHNSONOVÁ

*Šťastne
až naveky*

Original title: Milly Johnson: THE HAPPIEST EVER AFTER
THE HAPPIEST EVER AFTER © Milly Johnson, 2024

All rights reserved.

Cover design © Francesca Spinelli, 2025

Cover illustrations © Midjourney

Translation © Anna Kompasová, 2025

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2025

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.

FORTUNA LIBRI, a. s., Zadunajská cesta 8, 851 01 Bratislava

fortuna@fortuna.sk

www.fortunalibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Zuzana Reiselová

Prvé vydanie

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výtvorom autorkinej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami je úplne náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat', ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-573-0524-8

Venujem autorom, ktorí píšu romantické romány, a čitateľom, ktorí ich radi čítajú. Vďaka vám máme prácu. Čítajte naše výtvary s takou hrdosťou, s akou ich píšeme. Príbehy, ktoré vám zaplavia srdce radosťou, s koncami plnými nádeje nezaostávajú za inými žánrami. Nepíšeme menejcenné knihy.

#RespectRomFic

Prvá část

*Najprv vás ignorujú, potom sa vám смеjú,
neskôr na vás útočia, no vy aj tak vyhráte.*

MAHÁTMÁ GÁNDHÍ

Denný hlásnik sa ospravedľňuje za chyby v článku z minulého štvrtka. Mal obsahovať reklamu týkajúcu sa „Kareninho pohostenia“, nie „Kareninho vyhostenia“, ako bolo uverejnené. Karen nás poprosila, aby sme uviedli, že získala Cenu primátora mesta Leeds za dezert roka, a to za pochúťku s názvom Eton Mess, nie Elon Musk.

OD PIKY

Román

Napísala Polly Potterová

POSTAVY

Sabrina Andersonová

Jasper Camward, jej manžel už osem rokov

Linnet, dcéra

Rina Andersonová, mama

Ed Anderson, otec

Rádio Jerevan, šéf

Poznámka: Sabrina zbožňuje trnky, espresso, kocúry, upratovanie a červený rúž.

SYNOPSIS

Sabrina Andersonová (35) je úspešná obchodná konzultantka, ktorú vo firme Perspektívy podnikania šéf pridlho odstavoval na druhú koľaj, pričom si pripisoval zásluhy za jej úspechy – stačilo! Potrebuje zmeniť život od základov, počnúc tým, že ukončí nešťastné manželstvo a nadobro opustí sukničkára Jaspera. Nebude to ľahké, pretože Jasper má výbušnú povahu. Sabrina koná rýchlo, zbalí si veci a ujde. Poprosí dcéru Linnet, ktorá cestuje po Austrálii po stopách nedávno zosnulých starých rodičov, aby ju nekontaktovala, kým nebude v bezpečí. Nikto nevie, čoho je Jasper schopný, keď mu niekto stúpi na otlak. Sabrina vezme nohy na plecia a začne odznova na mieste, kde ju nikto nepozná, v starom domčeku s kamennými múrmi, ktorý si prenajala. Podarí

sa jej nájsť tu šťastie a novú prácu – a seba – a vybuduje si svoj život od piky?

Prvá kapitola

Sedem dní do obnovenia manželských sľubov

Ostať trčať na horskej dráhe v Blackpoole, mať malú ranku a plávať v oceáne zamorenom žralokmi či znášať v práci sexistické poznámky Jeremyho Watsona – Polly by v tejto chvíli radšej robila čokoľvek iné, než trávila čas v svadobnom salóne so sestrou svojho partnera. Camay bola žena, ktorá by držala v strehu aj Hyacintu Buchtovú. Polly by bola menej vystresovaná, keby plánovala vlastnú svadbu, hoci tá teraz neprichádzala do úvahy. Tá Camaina, presnejšie povedané, obnovenie sľubov, ktoré zložili s Wardom pred tridsiatimi rokmi, bola iná káva. Polly vtedy nebola súčasťou rodiny, no videla Camaine fotografie v oslepujúco bielej krinolíne, akoby si práve odbehla z natáčania filmu *Odviata vetrom*. Sedem družičiek v lososovom saténe, recepcia v Higher Hoppleton Hall s miestokráľom ako jedným z pozvaných hostí a kvetinová výzdoba, ktorá pripomínala botanickú záhradu Kew Gardens. Dokonalý deň, ktorý nemožno tromfnúť. Lenže Camay sa z neznámych príčin, teda z rozmaru, rozhodla, že si to zopakuje, tentoraz v menšom a len s jednou družičkou. Táto česť pripadla partnerke jej drahého brata.

Camay, ktorá o móde vedela toľko ako Polly o molekulárnej biológii, trvala na tom, že družička musí byť oblečená v béžových

šatách. A nie v hocijakých, ale v *dizajnerských*. Vybrala jej šaty s „menom“, ktoré pozná každá žena, čo v kaderníctve listuje v lesklých časopisoch: od Galiny de Jong, kráľovnej svadobného kaftanu. Aby tie háby neboli zlé samy osebe, Camay jej k nim zvolila pierkami zdobený fascinátor v tvare labute, ktorá sa zjavne plahočila bahnom. V porovnaní s týmto odtieňom béžovej bola telová výrazná farba, a keď Polly upažila, vyzerala ako prašivá lietajúca veverička. Camay obdivne vzdychala nad Polliným odrazom v zrkadle, akoby videla niekoho iného. Koniec koncov, Camay, ako ju Polly za tie roky poznala, sa rada nechala zvábiť drahými značkami a pretriasala ich pri každej príležitosti: kabelka od Louisa Vuittona, šatka od Gucciho, topánky od Christiana Louboutina, a nikdy nezabudla spomenúť svoje luxusné BMW.

Camaine svadobné šaty boli prísne stráženým tajomstvom. Polly sa dozvedela len to, že sú slivkovomodré, čo bola Wardova obľúbená farba. Ako inak, dizajnersky kúsok. Vraj spolu budú vyzerieť ako slivky so šľahačkou, chichotala sa Camay. Lenže farba Polliných šiat mala od šľahačky ďaleko, bol to ten najotrasnejší odtieň béžovej a Polly vôbec nepristal k bledej pleti. Camay však vedela, čo robí. Nedajbože, aby družička zatienila nevestu.

Predavačka mala na menovke napísané „Paris“. Krásne meno. *Mená sú dôležité*, napadlo Polly. To svoje z duše nenávidela. Ľudia dostávajú meno na celý život a má nad nimi moc, buď v ich prospech, alebo im na škodu. Paris to jej zjavne prospelo, rokmi opeknela a pohyby jej zjemneli, čo by sa istotne nestalo, keby sa volala Polly. Paris bolo jedno z tých mien, ktoré sa nedalo zosmiešniť, na rozdiel od Pollinho.

„Asi som si mala vybrať voľný strih,“ povzdychla si Camay. „Ak zjem zemiak navyše, prasknú mi švy. Tie tvoje sú ideálne – zakryjú všetko, čo prevísa.“

Polly sa snažila nedať najavo rozhorčenie. Dobré, vážila o trochu viac, ako keď bola tínedžerka, no rozhodne nebola tučibomba. Vlastne mala šťastie – závideniahodný štíhly driek pravdepodobne

zdedila po otcovi, ktorého nepoznala. Mama bola stavaná ako Camay, nízka a zavalitá, bez viditeľných kriviek.

„Sú dokonalé. Vyzleč sa,“ prikázala Camay a postrčila Polly ku kabinke pre prípad, že by zabudla, kde sa prezliekala.

Vďakabohu, čochvíľa bude po všetkom a fotky zapadnú prachom. Hocikto iný by namietol: „Do toho nejdem. Ušetri si peniaze a ja si ušetrím hrdosť.“ Lenže ona nebola *hocikto*, bola Polly Potterová a mala zakódované, že uprednostní iných pred sebou. Nepokazí Camay jej veľký deň. Až bude po tej maškaráde, možno pôjde proti svojej prirodzenosti a dá na prvé miesto seba.

Camain manžel Ward na ne čakal vonku v BMW. Camay len zriedka používala slovo „auto“. Možno by sa k tomu uchýlila, keby vlastnili značku ako bežní smrteľníci. Boli však hrdými majiteľmi najprestížnejších modelov BMW a pokladali za nevyhnutné spomenúť to pri každej mozgnej príležitosti: *Vyzdvihnem ťa naším BMW. S BMW idem do servisu. Práve sme dali umyť BMW. Uvažujeme o výmene BMW za iné BMW.* Camay Barrettová-Huntová žila najmä pre to, aby sa mohla chvastať. A podtext „Mám, čo ty nikdy mať nebudeš“ prerážal v každej samochvále, ktorá jej vyšla z úst.

Polly sedela na zadnom sedadle so šatami, s fascinátorom a s topánkami, ktoré boli pekné, ale nepraktické. Určite z nich bude mať pluzgiere. Jej mama sa doslova narodila s ihličkami na nohách. Keď zomrela, Polly našla v jej skrini viac ako sto párov, všetky s prinajmenšom päťcentimetrovými podpätkami. Väčšina z nich zostala nenosená. Mama bola ochotná vtesnať nohy do luxusných topánok aj napriek otlakom a kurím okám.

Keď Polly doviezli k domu, Camay a Ward s ňou šli dnu. Camay vyhlásila, že Christophera nevideli celé veky. Zaujímavé, Polly s ním žila a nevidala ho o nič častejšie. Jednu z voľných izieb na poschodí prerobila na truvovňu, kde si v pokoji hovel, čítala a skladala puzzle. Obývačka s televízorom bola jeho teritórium. Stali sa z nich pán Prízemie a pani Poschodie. Ich vzťah ani zďaleka nebol ideálny a ona sa vzdala nádeje, že sa to zmení.

Polly nevyviedlo z miery, keď Camay pohľadom skenovala dom: koberec v predsieni s veľkou záplatou, obité kachličky v kuchyni, chýbajúca lamela v žalúzii, krivo visiace dvierka na skrinke. Už nevládala Chrisovi opakovať, že sa na to nemôže pozerať a že najme hodinového manžela. Zahriakol ju, vraj nech len sníva ďalej, pretože je to *jeho* dom a odmieta vyhadzovať peniaze na to, čo vie urobiť sám. K tomu sa však nikdy nedopracoval, pretože bol zaneprázdnený. Paradoxne, keď mu zavolała dcéra Shauna, že ide o „stav núdze v domácnosti“, našprintoval k nej s kufríkom s náradím ako Usain Bolt. Polly sa s tým zmierila a prestalo jej na tom záležať.

„Čaj? Kávu?“ ponúkla.

„Máš výberovú čajovú zmes?“ spýtala sa Camay.

„Nie, iba bežný čierny čaj,“ odvetila Polly.

„V tom prípade si dám kávu,“ odfrkol si Ward.

„Aj ja. Stavím sa, že máš len instantnú. Prosím si vrchovatú čajovú lyžičku, mám ju rada silnú. Ako mužov,“ zachichotala sa Camay.

Samozrejme, žartovala. Dokonca ani Enid Blytonová so svojou bujnou fantáziou by Warda Hunta neoznačila prívlastkom „silný“. Doma bol Ward nemotorný babrák, ktorý sa podriadil každej manželkinej požiadavke. V práci, na prestížnej pozícii v banke, si kompenzoval domáce podružie tým, že sa z neho stal mizogýn a suverénny tyran, ak reči, čo sa šírili, neklamali. Polly poznala takých ako on. Podobné strasti znášala každý deň.

Dvere na obývačke sa otvorili. „Počul som káva?“ ozval sa Pollin partner Chris. Sklonil sa a dal staršej sestre bozk na líce. Mal na sebe svoj šťastný dres s logom Manchestra United. Zápasu spravidla sledoval v drese, hoci z pohodlia gauča.

„Aké je zatiaľ skóre?“ zaujímal sa Ward.

„Akurát skončili,“ uškrnul sa Chris. „Tri-nula pre nás.“ Posadil sa k ostatným za kuchynský stôl. „Sprav kávu aj mne, Pol.“

Prosím, dodala Polly v duchu. Nech sme spolu akokoľvek dlho, mali by sme sa k sebe slušne správať. Ani Jeremy jej v práci nikdy

nepoďakoval. Možno to bola necnosť mužov v strednom veku, za ktorou stál nejaký múdry latinský výraz, napríklad *maskulmnézia*. Chris nemal problém poďakovať zákazníkovi a Jeremy zas Charlesovi, majiteľovi firmy, tak prečo mali problém poďakovať jej? Vybrala zo skrinky ďalšiu šálku a naliala do nej kávu.

„O chvíľu to príde, sestrička. Určite si nedočkáva,“ usmial sa Chris.

„Áno,“ pritakala Camay.

Polly pred nich položila tanier s keksami a Ward si vzal dva naraz. Neraz jej zišlo na um, že ak by niekto prerezal Warda Hunta, v celom jeho tele by bolo roztrúsené slovo NENAŽRANEC. Potrpel si na honosné obedy s manažérmi a na kvalitné stolovanie. Rokmi sa z neho stal chodiaci súdok. Nenásytosť dávno presiahla jeho gastronomické výstrelky. V Camay našiel dokonalú partnerku, takže sa z nich stala dvojica chamtivcov, ktorí museli mať všetko najväčšie a najlepšie. Prirovnávali sa k Jonesovcom z tej akčnej komédie, ktorých smrteľníci len ťažko tromfnú.

„Tešíš sa na svoj veľký deň, Ward?“ spýtala sa Polly a rozdala šálky s kávou.

„Asi áno,“ odvetil.

„Samozrejme, že sa teší,“ vyhrĺkla Camay. „Akoby aj nie, keď si ma môže znova vziať? A čaká nás veľkolepá hostina.“ Štuchla do manžela a jeho zvyčajný zamračený výraz sa zmenil na nahlúply úsmev.

„Aké menu ste vybrali?“ nadhodila Polly a oprela sa o kuchynskú linku, pretože pre ňu nezostala voľná stolička. Štvrtá sa zlomila pred niekoľkými mesiacmi. S Chrisom mali ísť vybrať nový jedáľenský set, no ako zvyčajne zostalo pri sľuboch.

„Ako predjedlo bude talianska bruschetta, potom jahňacia sviečkovica, jemne prepečená, pre vegetariánov chod s kozím syrom, zabudla som aký...“ Camay hodila rukou, aby dala najavo, že pohŕda ľuďmi, ktorí „nie sú stavaní“ jesť mäso, „a ako dezert čokoládová torta alebo crème brûlée.“ „Crème“ vyslovila, akoby z hrdla vychriachala pol litra hlienov.

„Naozaj musia byť tri chody?“ spýtal sa Chris upäto. Bol sestriným úplným opakom, pokiaľ išlo o peniaze. Obľah ho studený pot, akoby účet cvakal on.

„Vlastne päť. Budú sa podávať aj syry a káva,“ spresnila Camay. „Veci treba robiť poriadne, Christopher. Ak sa chystáš pozvať len zopár vyvolených, musíš mať vybrané menu.“

„Zbožňujem jahňacinu,“ povzdychol si Ward a vyprskol omrvinky. Jedol negustiózne a mľaskal.

„Ach, ty prasiatko,“ pokrútila Camay hlavou. Vytiahla z kabelky vreckovku, napľula na ňu a naťahla sa, že mu z košeľe utrie čokoládovú škvrnku.

Ťapol jej po ruke a vyhlásil: „Nechaj to na upratovačku.“

„Máte upratovačku?“ Chris zdvihol obočie.

„Čo nám ostávalo? Nemám čas starať sa o päťizbový dom s tromi obývačkami. Nebýva u nás, no je spoľahlivá.“ Camay sa rozhliadla po kuchyni. „Upratala by ti dom tak, že by si ho nespoznala.“

Polly sa z hrdla dral výkrik. Vzhľadom na ledaboly Chrisov prístup to u nich neraz vyzeralo ako v chlieve päť minút po tom, čo dom vygruntovala. Všetky domáce práce nechával na ňu, pretože by vraj nebolo fér, aby tvrdo makal v autoservise a ešte aj doma. Nevedel by rozlíšiť žehličku od mopu.

Polly sa rozepamätala, ako dom vyzeral, keď sa doň nasťahovala. Na soklových lištách bolo viac prachu ako v starom zámku. Predstavila si, že vlastní malý byt alebo domček. Čo by si rozhádzala, to by si upratala. Rada by mala domček ako vo svojom rozpísanom románe, so starými kamennými múrmi a s dverami lemovanými rozvoniavajúcimi kvetmi. Bola by tam šťastná. Nevedela sa dočkať, až bude po svadbe, nevedela sa dočkať, až bude sama.

„Krištál sa doslova jagá. Bidety vyzerajú ako nové,“ štebotala Camay a odpila si z kávy, pričom vystrčila malíček ako grófk. Aj tentoraz Polly zachytila niekoľko Camainých bravúrnych hlášok. Lovila ich ako perly a padli jej vhod, keď si robila úlohy na hodiny tvorivého písania. Uvažovala, či aj profesionálni spisovatelia lovia konverzácie. Nebude z nej Catherine Cooksonová, ani po tom

netúžila, no bavilo ju rozvíjať si fantáziu. Bol to priam katarzný pocit, dať svet do poriadku aspoň na papieri. Koníček jej minulý rok zachránil život. Pripadala si ako bohyňa vo vlastnom svete, v paralelnom vesmíre, kde vládla karma a kde sa ľuďom dostalo zaslúženého uznania a všetky podlé živly stihol zaslúžený trest.

„Svadby sú plytvanie peniazmi,“ podotkol Ward a zamľaskal. „Tolko prachov minutých na iných ľudí.“

„Sklapni, Ward,“ zahriakla ho Camay. „Netvár sa, že sa netešíš.“ V jej tóne bola prítomná hrozba. Polly vedela, že keby sa opovážil neusmievať, mal by po chlebe.

„Pekná šálka,“ poznamenala Camay a usmiala sa na brata, ktorý popíjal kávu. „Najlepší otec na svete. Od Shauny či od Williama?“

„Darček k narodeninám od Shauny,“ vysvetlil Chris. Jeho dcéra mala rada podobné gýčovinky. Na polici v obývačke stála trofej „Ocko je jednotka“ a v kuchyni visela utierka „Môj úžasný ocko“. Polly sa neušli podobné prejavy uznania s nápismi ako „Najlepšia nevlastná mama na svete“. Shauna jej neposlala ani pohľadnicu. Chrisov syn Will na rozdiel od sestry triafal s darčekom do čierneho. Keď im Polly vstúpila do života, mal trinásť a na prvé spoločné Vianoce jej kúpil brošnu. Otec ho zosmiešnil, keď vyhlásil, že je to darček pre staré tetky. Polly ho utešila, že odjakživa túžila po brošni. Ako sa dalo čakať, Will jej kupoval brošne na každé narodeniny a na každé Vianoce a ona ich ukladala do šperkovnice. Občas, keď si to príležitosť vyžadovala, niektorú vybrala a pripla si ju. Nie div, že všetky mala teraz v kabelke, aby si ich v nedeľu zobrala so sebou.

„Ako sa má Shauna?“ spýtal sa Ward.

„Výborne,“ odvetil Chris. „V práci sa jej páči.“

Bodaj by nie, robila v sociálnej poisťovni a rozhodovala o tom, kto bude poberať dávky. V Polliných predstavách sedela v kancelárii v tvare Kolosea a ukazovala palcom hore či dole ako vedúca popravnej čaty.

„A čo William?“ nadhodila Camay.

„Má sa fajn, robí niekde v administratíve,“ povedal Chris. O syna sa ani zďaleka nezaujímal tak ako o dcéru, čo bola škoda,

lebo Will bol oveľa milší. Keď Polly odíde, on jediný jej bude chýbať.

„Rada ich uvidím na svadbe,“ poznamenala Camay, než obrátila pozornosť na Polly. „Aby som nezabudla, stylistka príde v sobotu o deviatej.“

Polly prekvapene zdvihla obočie. „Stylistka? Pre mňa?“

„Samozrejme,“ zachichotala sa Camay, akoby Polly bola hlúpa. „Dala som jej inštrukcie, čo má s tebou urobiť. Umy si vlasy a nechaj si ich vlhké, o ostatné sa postará ona. Auto po teba príde päť minút po pol dvanástej. Z piatka na sobotu prespí Chris u nás. S Wardom si dajú zopár pohárikov. Taká malá rozlúčka so slobodou.“

To bola novinka.

„Dobre, sme dohodnuté.“ Camay sa postavila. „Ward, môžeme ísť?“

Ward uchmatol z taniera posledný keks a zdvihol sa zo stoličky.

Polly a Chris ich vyprevadili. Pred domom Camay vrúcne objala brata a cmukla ho na líce. Nato sa otočila k Polly a poslala jej vzdušný bozk. Ward sa nerád bozkával, čomu bola Polly len rada. Rovno by sa mohla nechať oslintať mrožom.

Keď sa Chris vrátil dnu, zistil, že keksy sú fuč. „Musela si ich vytiahnuť všetky, Pol? Vieš, že je to Pažravý Piškót.“ Tak Chris prezýval švagra. „Dofrasa. A minuli sa aj čokoládové.“

„Ako som mala vedieť, že zje všetky?“ bránila sa Polly.

„Nenažranec,“ zahromžil Chris, ktorý sa musel uspokojiť s celozrnnými sušienkami. „Tieto mi nechutia,“ ohrnul nos, no chrúmal ďalej. Vyzeral ako oduté batola. „Nabudúce Pažravému Piškótovi nič neponúkaj,“ dodal a načiahol sa po ďalšiu sušienku, hoci mu tak veľmi nechutili.

Keď prídu nabudúce, ja im už určite nič ponúkať nebudem, pomyslela si Polly.

Chris ešte chvíľu vzdychal, šomral si popod nos a napokon prehodil: „Mal som ti povedať, že v piatok prespím u Camay. Zabudol som.“

Polly utierala stôl handrou.

„To nič,“ hlesla. Popravde, vyhovovalo jej to. Bude mať celý večer, aby sa v pokoji zbalila. Už mesiac vytriedovala zo skriniek a z povaly vecí a zvažovala, ktoré rýchlo nahádže do kufrov. Spoliehala sa, že Chris bude v sobotu večer spať ako zarezaný a vtedy si zbalí väčšinu z nich. Toto jej uľahčilo situáciu. Bola si vedomá toho, že keď mu oznámi, že odchádza, nepomôže jej s kuframi a nezakýva jej na rozlúčku. Odmietnutie ťažko znášal. Keď sa spoznali, bolesť sa za ním ťahala ako nemiznúci tieň – a to bol päť rokov rozvedený. Na druhej strane, Charlene Barrettová ho nakažila chlamýdiami, ktoré chytila od sestrinho manžela. Neskôr sa zaňho vydala. Polly nezamýšľala opustiť Chrisa preto, že by mala niekoho iného. Nešlo jej o to, aby mu spôsobila bolesť, potrebovala sa zbaviť tej svojej.

Cítila na sebe Chrisov pohľad, a keď sa otočila, zistila, že na ňu hľadí.

„Stalo sa niečo?“ spýtala sa.

„Nie, nič,“ odvetil a pobral sa do obývačky sledovať zápas.

Denný hlásnik sa ospravedľňuje Sue Dyerovej zo Salóna slečny Sue za chybnú reklamu, ktorá sa objavila v nedeľnej prílohe *Chvilka pre seba*. Namiesto znenia „Rezervujte si termín a buďte novou ženou“ sme neúmyselne vytlačili písmeno navyše: „Rezervujte si termín a buďte s novou ženou“.